

Stauning 2002
Dagens Spids

Selv mord

Jeg så for nogle år siden et interview med en berømt i en avis. En rigtig trend-setter. Han blev i interviewet spurgt hvad han ville gøre hvis han blev ramt af en alvorlig sygdom, f.eks. kræft.

Til dette svarer han for det første, at han ville rejse væk, isolere sig og *ikke ligge andre til byrde*. Hvad betyder det nu?

Jo, det betyder at han for alt i verden vil undgå at have det vi i kristendommen traditionelt har kaldt en 'næste', dvs. et medmenneske i hvis hånd vi er og hvis nåde og barmhjertighed vi er overladt til.

Det som allermest generer os ved at være overladt til vores næste er at det fratager os illusionen om at vi er autonome, dvs. at vi selv er vores livs enevældige herrer og arkitekter.

Når vi f.eks. er syge, så er det jo så tydeligt som nogensinde at vi ikke er herrer over vores liv, thi dels er det sygdommen der er det, og dels den næste hvis hjælp vi er overladt til.

Og det er jo en lodret fornærmelse mod et moderne selvberørende menneske.

Men hvad ville denne berømt så gøre hvis sygdommen viste sig kun at føre i en retning, mod døden. Ja, det svarede han også på. Han sagde:

[...]Men hvis jeg kunne mærke, at det var helt udsigtsløst, og at jeg ikke kunne få min livskvalitet tilbage, ville jeg tage billetten.

Dengang menneskene troede på Gud, blev selvmord betragtet som en af de allerværste former for synd, idet selvmordet, for den der gør det med sine åndsevner i behold, jo er det højeste form for oprør mod Gud. Den dødelige sygdom og døden selv er jo det endegyldige bevis på at det ikke er mennesket selv, der er herre over sit liv, men at vi er underlagt en magt, over for hvilken vi står nøgne og hjælpeløse.

Ifølge Bibelen gjorde Gud efter syndefaldet ligefrem mennesket dødeligt med det ene formål derved at drive det til at erkende, at der er en grænse for mennesket, og at der bag den grænse er en magt som står over det, nemlig Gud.

Selv mordet er at tage døden i egen hånd og derved benægte at man er i Guds.

Nu er verden imidlertid så viseligt indrettet, at det menneske der vil gøre sig selv til gud, i virkeligheden reducerer sig selv til et umælende dyr, eller det der er værre. Berømtheden i interviewet var ubevidst selv klar over dette, idet han afslutter sine selvmordsovervejelser med ordene:

[...]hvis det var håbløst, ville jeg med stor sikkerhed trække i snoren og skylle mig selv ud.

Her fortæller han jo ganske klart hvad han betragter sig selv som! Han kunne sige at han ville aflive sig selv som en hund bliver aflivet, men han ved godt at hans menneskesyn ikke rækker til at give mennesket så meget værdighed som en hund.

Nej, det menneske som selv vil være sit livs gud og som nægter at blive overladt til sin næstes nåde og barmhjertighed, det reducerer i samme handling sig selv til det der kan skylles ud i toilettet.

Og da vi mennesker som bekendt har det med at se omverdenen i vort eget billede, får vi her også klart beskrevet hvordan vi andre ser ud for ham.

Vel kan man et kort øjeblik være noget mere, f.eks. rig og berømt, men mennesket bag disse ting er intet andet end en klump fækalie, og langt fra at være noget værd, så er det jo snarere et økologisk problem som bør bekæmpes.

GODMORGEN

CLAUS THOMAS NIELSEN . SOGNEPRÆST . STAUNINGVEJ 56 . 6900
SKJERN . TLF. 97 36 93 80